

Pstruží smrt

M. M. Cabicar

Svatební oznámení

[Faint, illegible cursive text follows]

M. M. Cabicar

PSTRUŽÍ SMRŤ

Copyright:

Autor: M. M. Cabicar

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2014

ISBN:

978-80-7512-100-4 (ePub)

978-80-7512-101-1 (mobipocket)

978-80-7512-102-8 (pdf)

Seděli jsme v obýváku a na chvíli osaměli. Labradorka ležela Kátě u nohou a já se rozhodl využít situace. Při přátelském drbání fenky jsem se několikrát dotkl jejích lýtek.

Nebylo to jiskření. Bylo to, jako když sáhnete na obnažený drát, který zcela ochromí vaše šlachy, a už nejste schopni jediného pohybu. Muchlal jsem psa jako v transu. Celé moje já se přesunulo do těch několika dotyků, víc jsem nedokázal vnímat.

Nevím, jak to Kát'a vydržela, nikdo se ještě něčeho podobného neodvážil. Když se pak konečně dopotácela za kamarádkou, zašeptala roztřeseně:

„My... Myslím, že... že na to jde moc rychle.“

„Co udělal?!“ vyskočila pohoršeně.

Před tím, než se skácela, hlesla:

„Hladil psa.“

Sprost'ák!

Budu muset s Kát'ou zapracovat na jejím šatníku. Na jednu stranu to vypadá výhodně, že cokoli z její garderoby mohu bez obav nosit i já, ale bylo by dobré, kdyby bylo na první pohled poznat, o jaké jde pohlaví, a přestala skrývat svou ženskost. Jako když jsme se dnes setkali:

„Přijde mi nefér, že kytky dávají jenom chlapi - tak jsem ti jednu přinesla,“ prohlásila Kát'a s úsměvem, vytáhla zpoza zad tulipány a dala mi pusou, než jsem se stačil vzpamatovat.

Jeden pán z protějšího chodníku mi ukázal vztyčený palec a vyceněné zuby v širokém úsměvu.

Ale zjevně neměl tušení, jestli ta osoba v kalhotách a saku mi nabízí sňatek nebo registraci.

Dneska jsem před utíráním tlapek z procházky nejdříve poklekl před Dennisem a požádal ho o packu.

Myslím, že to vůbec nebylo špatné. Dal mi dokonce čtyři. A ještě mě i olízl.

Modlím se, aby to šlo tak i s Kát'ou.

Proboha, prostě nám to nedošlo. Oznamit tchyni, že se budeme brát – na apríla – to fakt mohlo napadnout jenom mě. Apríl je v tom, že to je pravda, jenže takhle jí to budeme muset říct znovu zítra.

Tentokrát ovšem zazářila Katka, když mamina navrhla, abychom si našli nějakou babku, která má byt a brzo umře, že bychom ho zdědili, tak ji chlácholivě poplácala po ruce s jasnou zprávou v očích:

„My už právě jednu máme!“

Dneska mě tchyně představila nějaké tetě. Já si nezakládám na nějakých škatulkách, ale zděsily mě ty drby, které jsem jasně zahlédl za oznámením: „To je ten Káči objev.“

Ok, mně se líbí, že má ráda pejsky. Její pes Dennis je báječný a nevadí mi její vtípky, že si mě pořídila, aby se jí někdo staral o psa, když je v práci.

Ale budu si s ní muset promluvit, protože mi fakt vadí, když mě představuje známým:

„To je Dennisův upgrade.“

Věty, které nesmíte říct, když si nevěsta zkouší svatební šaty

Celý den jsme strávili po svatebních salónech. Vyčerpávající, ale nádherné. Kátě slušely úplně všechny. Myslím, že není zcela

obvyklé, aby budoucí ženich chodil s budoucí nevěstou po salónech, dokonce to, zvláště v těch luxusnějších, vypadalo, že by mě moc rádi vyhodili, ale mě to bavilo. Žasl jsem, co všechno nevěsty na sebe obléknou. Přesto, pro další generace bych rád poskytl mladým mužům věty, které nesmíte říct, když si nevěsta zkouší svatební šaty:

- Tohle jsou také svatební šaty? Já myslel, že tu jen vybuchla paleta s papírovými kapesníčky.

- Tyhle by ti moc slušely. Pokud bys byla figurka na svatebním dortu čouhající ze šlehačky.

- Kde se tu mezi svatebními šaty vzala ta noční košile?

- To je sukně nebo stan na svatební hostinu?

- Svatební šaty z peří? Já nevím, jak by působilo na příbuzné, kdyby viděli, že jsi ještě před svatbou někde kuchla ptáka.

- Ty šaty jsou tak jedovatě zelené, že bys možná působila příliš otráveně.

- Netušil jsem, že korzety mají tak pevnou konstrukci. Mohla by sis mezi prsa strčit dva tanky a pořád by to drželo.

- Proč je horní polovina šatů bílá a dolní červená? Vždyť to vypadá, jako bys dostala měsíčky.

- Ty šaty jsou sice úžasně žluté a třpytivé, ale mají tak divný hranatý tvar, až nevypadají jako svatební. Spíš jako kdybys na halloween šla za zlatou cihlu.

- Nemáte nějaký řidší závoj? Ona už takhle blbě vidí.

- Wow, šaty barvy koňaku. To jako má být vaječňák nebo něco lepšího?

- A proč je tady vepředu v těch šatech ta obrovská díra, to je úmysl nebo předchozí nevěstě ten kus uhořel?

- Proč jsou všechny šaty tak široké? Nebylo by lepší, kdybychom se brali ve stejném kostele?

- Tak tyhle šaty jsou mechatron! Kdyby to do tebe zepředu nabořil náklad'ák, ani si toho nevšimneš.

- To je těžko popsat, jaký je její styl, většinou chodí oblékaná jako islámský terorista.

V jednom salónu si nás dokonce vyfotili a dobrá zpráva je, že Katka si mě pořád chce vzít.

Když zapředete nadšený hovor o operaci v perském zálivu, nedělejte si naděje na nové společné zájmy.

Dostal jsem vynadáno, že vůbec neposlouchám, když vybírá svatební kytici. Dobře. Tak malá zkouška pánové: co se vám vybaví, když někdo zahuhlá „pouštní růže“?

Měl jsem začít aspoň Stingem.

Dnes večer budeme muset oznámit tátovi, že bude svatba. Posledně, když se ptal, prozradil i skrytý motiv. Jeho jediná starost totiž je:

„Kdy se budu zase muset celej umejt?“

Vítejte na vesnici...

Káťa nějak zůstala bez jídla, tak jsem jí vezl oběd. Není snadné dostat se přes ochranku - myslím, že mám určité charisma, jak lidi úplně zblbnout:

„Za kým jdete?“

„Nevěsta Cabicarová.“

„Cabicarová... Cabicarová Nevěsta... Tady je akorát nějaká Cabicarová Kateřina. Kde že dělá?“

„No, dělá svatbu a pak dítě, ale ještě k tomu pracuje.“

„Dítě a svatby? Poslyšte, tohle oddělení tu snad vůbec nemáme.“

„Myslel jsem, jako že se bude vdávat.“

„Aha! Jestli tu není pod jménem za svobodna nebo tak, jak se teda jmenuje teď a jak předtím?“

„Zbouchnutá. Rozená Panna.“

Katka prohlásila, že si jednou nechá napsat rizikové těhotenství.

Vybíráme místo, kde uděláme svatební hostinu. Kát'a neví, co si objednat, prý až podle vůně. Pak přišel číšník:

„Já si dám pstruha po mlynářsku a colu. Pro ni hovězí vývar, vodu bez bublinek a pak ji vemte do kuchyně, ona si menu vyčuchá.“

Pstruh byl nádherně položený na amerických bramborách - celý i s hlavou. Podařilo se mi téměř chirurgickou prací obrátit maso, takže zbyla jen hlava a zadní ploutev spojená kostřičkou. Vypadal jako pstruh somálský nebo pstruží SMRTĚ.

Začínám mít obavy o Kátin hravý vztah k dětem. Když jsem pstružím SMRTĚM plul po talířkách kolem jídelního stolu, udělalo se jí špatně.

Také mi při plavbě vypadlo jedno oko.

Jeho.

Tchyně byla na malé operaci s rukou - čistili jí zanesené kanálky, protože ztrácela cit v ruce. Já si myslím, že to bylo proto, jak nás mlátila. Teď musí nosit ruku nahoru. Ne úplně vzhůru, jakoby se napůl vzdávala, jen tak, jako by kynula. Stále mě to svádí zdravit ji „Ave Caesar!“

Snažil jsem se ji povzbudit, že s takovou rukou bude nedocenitelný spolujezdec každého řidiče. Jen zatnout pěst a zvednout prostředníček.

Také jsem se díval na svatební cesty - chtěli bychom do Paříže, jenže když jsme viděli ty ceny...

Ale mám nový podnikatelský záměr: jestli to tchyni vydrží do prvního máje, budeme ji pronajímat komunistům na tribuny.

Neteř: „Jé, ty máš břicho jako máma!“

...

Sestra: „Ten závoj budeš mít, aby nikdo neviděl, jak jsi vošklivá?“

...

Neteř: „Já mám teď hustší vlasy než teta!“

...

Já: „Jak se cítíš?“

Káťa: „Jako tlustá, ošklivá a s řídnoucími vlasy. Připomeň mi, abych znovu prošla seznam hostů. Mám pár nápadů, jak hodně ušetřit na svatební hostině.“

Denda potkal háravku. Ale skočila ona na něj. Zepředu.

Jezevčice Annie, kterou doma čeká hromada ňafajících mlád'at, se neustále sebevražedně vrhala do silnice.

Znáte ten neodbytný pocit, že se vám příroda snaží něco zoufale sdělit?

Tchyně nacvičila nové gesto. Vždy, když řešíme přípravy na svatbu, sundá obvaz po operaci ruky a ukáže jizvu:

„Koukejte, jak mi to trhá žíly!“

Narazil jsem na problém. Jsme svobodní, ale v době, kdy budou ten formulář schvalovat, budeme už oddáni.

Tak jsem to škrtl a napsal vedle Stav: Ženatý | Svobodný „Jiný.“

Dozvěděl jsem se, že prý jsem první ženich v „jiném“ stavu.

Našli jsme perfektní prostor pro svatební obřad.

Malý kostelík, který už byl tolikrát vykradený, že už ani není co brát, a kolem prastarý hřbitůvek. Místy rozkopaná skládka. Uvnitř nějaké lavice, zbytky oltářů, jinak jen holé stěny.

Asi se tam všichni svatebčané ani nevejdou.

Při troše štěstí.

Je skoro jako my. I takové trosky tam budou vypadat skvěle!

Po celodenním hledání Kát'a konečně našla rodný list. Dokonce dva.

Vím, že se narodila v sedmém měsíci, ale netušil jsem, že ji pak zase vrazili zpátky.

Volal jsem svému svědkovi, že potřebuji do protokolu o uzavření manželství jeho rodné číslo.

Dal mi ho. Svatba může být lepší byznys, než by se zdálo.

Příště z něj zkusím dostat jeho podpisový vzor.

Kát'a právě zjistila, že v osvědčení, kde jsme „splnili všechny požadavky zákona o rodině“, jí napsali stav „ROZVEDENÁ“.

Mám další těžké faux pas... Když jsem se jí ptal, s kým byla vdaná přede mnou, praštila mě.

Neměl jsem se přitom tak zamyšleně dívat na Dennise.

Dozvěděl jsem se, že jsem se naprosto mýlil.

Dennis nebyl její manžel, ale je to její syn.

Rozvedli ji na základě špatné krve.

Kátě už se nelíbí, jak stále vyzvídám, jaké bylo její předchozí manželství. Dokonce poznamenala, že jestli se ještě zeptám na její stav „rozvedená“, už ani nic opravovat nebude.

Aby to hned po svatbě nemusela vracet zpátky.

Káťa prohlásila, že si přeci jen stav „rozvedená“ nechá opravit. Zjistila, že kvůli mému vyzvídání brzy bude potřebovat nové zařazení.

Vdova.

Podářilo se mi najít jméno úřednice, která Kátě napsala do Osvědčení k uzavření manželství stav „rozvedená“.

Sibyla.

Když jsme přišli za farářem, zeptal se nás, jestli jdeme kvůli tomu křtu.

Začínám opatrně zjišťovat, jak dlouho jsem byl v kómatu.

„Ahoj, budeš mít čas v červenci? Ehm... Chci něco jako se brát a potřeboval bych, aby mi případně někdo svědčil.“

„Co chceš sebrat?!“

„Jednu ženu.“

„Kde?“

„V kostele.“

„Ty chceš unést nějakou ženskou v kostele a já mám dělat alibi?!“

Rozhodně zajímavý pohled na svatbu.

Věty, které nesmíte říct při výběru svatební kytice

- Tahle kytky ze slupek od okurek je vážně zajímavá.
- Šampaňská barva? Co to je v RGB?
- Aha, takže barva jako moč - máte pravdu, šampaňská zní lépe.
- Nelumbo nucifera je kytky? Já myslel, že to je sprchová růžice...

- Ona myslí kytku s tenkýma bužírkama... Aha, travinami.
- Ta rozsochatá lilie je nádherná a jednoduchá - má i digitální příjem?
- Tahle slaměná je sice krásná, ale vypadá, jako bys ji schovávala už od zimy.
- Převíslá kytice se mi líbí, jen ji nebudeš smět držet moc vysoko, jinak by to na fotkách vypadalo, že ty kytiky zvracíš.
- Ony ty kulaté kytice jsou ve skutečnosti půlkulaté, že? Nešlo by je udělat opravdu kulaté, že by je nevěsta neházela, ale vykopávala?

Byli jsme se psem venku. Když jsme se vraceli, zjistili jsme, že klíče má jenom tchyně. Prohlásila, že nás nepustí dovnitř, dokud jí neřekneme, kdy se tedy chceme vzít.

Po delším zmateném mlčení zaprosila: „Aspoň letopočet.“

Až budeme ten plot natírat balakrylem příště, maminko, vy už tu nebudete...

Konečně jsem našel přesné údaje, co má být vyryto na prstýncích. Nevěřili byste, kolik mi to dalo práce, ale celou dobu jsem hledal špatné heslo - celý obřad výměny prstenu se jmenuje „kroužkování“. Podařilo se mi tyto informace vyhrabat z Národního muzea.

Celé jsem to nečetl, je to hrozně dlouhý dokument - ale je fascinující, jak dopodrobna se zabývají snubními prsteny a jak mají zpracované komplexní informace o takovém detailu jako „co má být vyryto na prstýncích“.

Takže z toho, co jsem dal dohromady, má snubní prsten obsahovat:

datum kroužkování

druh ptáka (tohle mě hodně překvapilo, to musím teprve zjistit - ale netuším, co zadává nevěsta)

pohlaví

místo kroužkování (asi místo obřadu)

kroužkovatel (asi oddávající)

kroužkovácí stanice (asi úřad nebo farnost)

Jsou tam i nějaké údaje o sourozencích, hnízdech (nejspíš bydliště), prostě opravdu propracovaný systém.

Také jsem zjistil, že díky snubním prstenům se sleduje migrace, růst nebo úbytek populace a mnoho dalších údajů o obyvatelstvu.

Musíme kontaktovat zlatnictví, jsem opravdu zvědavý, jak se to tam má všechno vecpat. Musí to být systém značek a k rozkódování se používá zvláštní software.

Zvláštní je, že na žádných svatebních stránkách o těchto informacích není ani zmínka...

Volal jsem domů, abychom oznámili datum svatby. Mamka se mnou chtěla mluvit, ale mobil si neodkladně vyžádal táta. Měl jeden zásadní dotaz, který zcela vystihuje zdravý přístup ke každé drobné životní události:

„Chce se mi aktualizovat Daemon Tools*, mám to stáhnout?“

Doporučil jsem mu, aby nástroje démona nestahoval, ale pozval jsem ho na svatbu.

Čímž se seznam hostů rozšířil o tři vymítače d'ábla.

* PC program: Emulování virtuálních CD a DVD mechanik

Dostali jsme první předsvatební dar.

Káťa měsíčky a já Utrum.

Fakt díky... Proč vždycky když ona něco dostane, tak mně nedá?

Chystáme se s protokolem o uzavření manželství, ale netušíme, kam vlastně jít. Káťa mě pověřila, abych našel oddělení na internetu. Já! Ona je na byrokracii profík...

Ale úkol jsem splnil, jen mě vyděsilo, že budeme muset navštívit prakticky všechny odbory. Takže náš cestovní plán:

Nejdříve do kanceláře tajemníka, abychom oznámili, že svatba je tajemná, aby to nikomu zatím neříkali. Bude to ten správný specialista, tajemníci tají kde co.

Pak do kanceláře starosty na oddělení krizového řízení. Oba jsme ze svatby v krizi, ale netušil jsem, že se to musí řešit až u starosty. V našem věku je ale svatba skutečně spíše už krizové řízení.

Dále na odbor kontroly a interního auditu. Prověří, že máme všechno ke svatbě. Asi se budeme muset svléknout.

Odbor investic a veřejných zakázek. No, hodlám investovat zase někdy v září pár miliard. Ale rozhodně musím zablokovat všechny veřejné zakázky! To bych si ani nevrznul. Určitě s tím mají na úřadech bohaté zkušenosti.

Odbor majetku - to bude hodně rychlé. Prostě jen přejdu z vlastnictví Dennise a přepíše si mě Katka.

Odbor bytů a nebytových prostor: mrkneme, jestli není něco volného a případně nějaký nebytový prostor pro tchyni. Asi tu mísu.

Odbor výstavby a územního rozhodování - no jo no, když chcete stavět rodinu, nemůžete bez stavebního povolení. Schválně na kolik dětí dostaneme poukázku.

Oddělení vnitřních věcí - tam se rozhodně musíme zastavit, Kát'a s nimi má pořád problémy a já tomu fakt nerozumím. Zjistil jsem, že ženy uvnitř vypadají úplně jinak!

Odbor sociální a zdravotní - jen tak prověří náš zdravotní stav a dají nám potvrzení, že i přesto se snad ještě stihneme vzít.

A moc se těším na poslední oddělení: uvolnění členové zastupitelstva. Tam si nakonec půjdeme odpočinout a taky se uvolnit po celodenním běhání.

Proč se lidi berou, když je s tím tolik lítání?

Kát'a chce jít na svatbu bez brýlí. Problém je, že její svědkyně nevidí o moc lépe.

Možná přeci jen dostaneme Dennise do kostela.

Jako asistenčního psa.

Jen budu muset rozdat své číslo městské policii, aby volali okamžitě, kdykoli uvidí nějakou nevěstu se ženou ve svatebním u přechodu se zvukovou signalizací.

„Víš co, ty vyplň další papír a já se zatím tady podepíšu.“

A vzala mi propisku.

Emancipace.

Když jsme se s Kát'ou setkali cestou na úřad, upozornila mě, že jsem si zapomněl smýt krev na obličeji po holení. Vypadal jsem, jako bych právě vyšel z Getsemanské zahrady.

Chtěla mě očistit, ale nevěděla jak. Ženy mají bohaté zkušenosti s krví, ale většinou se jim nedostane až na obličej.

Poradil jsem jí, že stačí navlhčit kapesník - což se ukázalo jako větší problém, než by se zdálo. Nejdříve si dala papírový kapesník na obličej, jako by smrkala (aby nikdo neviděl, že plive) a začalo se ozývat CHRRRRCH - FRRRRRK - SMRK.

Když mě otírala, nemohla krev najít, jak jsem byl červený.

Ale nestačilo to. Nějak vyschla. Zase aby neplivala na veřejnosti, tak... To mi nebudete věřit: strčila si celý kapesník do pusy! Prostě nabrala vlhkost u zdroje. A pak ho zase z úst vytáhla - asi jako kouzelník šátky...

Budu si brát Forresta Gumpa!

Dostali jsme nové osvědčení, kde už Kát'a byla zase svobodná. Když jsme vyšli ven, opět to byla Kát'a, kdo si všiml, že dokument je pro změnu neplatný. Nový důvod byl, že chybělo razítko.

Škoda, že na úřadech nemají nějakou soutěž o jubilejního návštěvníka. Už vidím, jak starosta rozdává ceny při ceremoniálu stotisícím milióntým návštěvníkům se slovy:

„Zase vy?“